

Aleg. 64.

Sprawozdanie

z petycyi Zwierzchności gminy Ciche, powiatu Nowotarskiego, o przyjęcie sumy 252 zł. w. a. za utrzymanie Józefa Dragosza w peszteńskim komunalnym domu ubogich, a przez gminę Ciche uiścić się mającą, w drodze łaski na fundusz krajowy.

Wysoki Sejmie!

Oniemal pół wieku dochodzi, gdy Maciej Dragosz, 8 letni, naturalny syn właścianki Teresy Dragosz, przynależny do gminy Ciche, małej górskiej wioski w Tatrach, powiatu Nowotarskiego, wyszedł do sąsiednich Węgier, a osiadłszy w Peszcie, po osiągnięciu lat popisowych, tamże do jednego z węgierskich pułków zaasenterowany został. Wysłużywszy lat 12 w tym pułku, nie wrócił wcale do Galicyi, do rodzinnej wioski swojej, ale znów stale zamieszkał w Peszcie, a ożeniwszy się z Węgierką, zmarł później w 50tym roku życia swego, pozostawiwszy tam bez zasobów ślubnego syna, Józefa Dragosza, w Peszcie urodzonego.

Magistrat peszteński utrzymując dłuższy czas Józefa Dragosza w domu ubogich, zażądał w roku 1883. zwrotu kosztów za wyżywienie tegoż w kwocie 252 zł. w. a. od gminy Ciche, a to na podstawie orzeczenia c. k. Starostwa w Nowym Targu z dnia 4. Grudnia 1883. l. 9.893 zatwierdzonego decyzją Wysockiego c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Lutego 1887. l. 828, mocą której przyznane zostało Maciejowi Dragosz, a w dalszym ciągu ślubnemu synowi jego Józefowi Dragosz, jak powyżej nadmieniono, w Peszcie urodzonemu i nigdy w kraju niebyłemu, prawo przynależności do gminy Ciche, z głowy babki a matki naturalnego syna Macieja, Teresy Dragosz, już także od trzydziestu kilku lat niebędącej w Cichem, w skutek czego też nakazano Zwierzchności gminy Ciche zapłacić 252 zł. w. a. w nieprzekraczalnym terminie dni 30stu z funduszków gminnych. Atoli mała i uboga górską gminą Ciche, w Tatrach położoną, nie posiada nietylko żadnego majątku, ale co gorsze, jeszcze za rok zeszyły pozostaje w deficycie z kwotą 225 zł. w. a., gdyż w budżecie na rok 1887. preliminowano w rubryce nieodzownych wydatków kwotę 600 zł. w. a., a gmina rozporządza tylko łącznym dochodem 375 zł. w. a. i już pokrycie tego deficytu wymaga ze strony gminy wielkich ofiar, bo nałożenie blisko 60 procent dodatku do podatku; w obec więc tak ciężkich warunków bytu, jest dla gminy Ciche uiszczenie kwoty 252 zł. z terminem 30stu dniowym, za całkiem niespodziany i nadzwyczajny wydatek, to jest kosztów utrzymania Józefa Dragosza z własnych funduszków wręcz niemożliwe, dla tego też Zwierzchność gminy Ciche widzi się być poniekąd zmuszoną prosić, aby Wysoki Sejm raczył w drodze łaski przyjąć wywymienioną kwotę na fundusz krajowy, a na poparcie próśby

tej przedkłada równocześnie odezwę c. k. Starostwa z dnia 13. Maja 1887. l. 5.311 stwierdzającą ubóstwo gminy Ciche i konkomitacyę Wydziału Rady powiatowej Nowotargskiej z dnia 24. Września r. b. l. 1.761, polecającą gorącemi słowy łasce Wysokiego Sejmu.

Komisya petycyjna z uwagi, że przytoczone przez Zwierzchność gm. Ciche fakta są zgodne z prawdziwym stanem rzeczy, głównie zaś ubóstwo gminy i niedobór do preliminowanego budżetu z roku zeszłego, odezwą c. k. Starostwa z dnia 13. Maja 1887. L. 5.311 jako też konkomitacyą Wydziału Rady pow. N. Tarskiej z dnia 24. Września r. b. L. 1.761 dostatecznie udowodnione, — niemniej z uwagi, że prawomocnem orzeczeniem c. k. Starostwa z dnia 4. Grudnia 1883. r. jest gm. Ciche zmuszona w nader krótkim czasie, bo w terminie 30-tu dniowym zapłacić tak na jej stosunki majątkowe wielką sumę w kwocie 252 złr. w. a. naco nie posiada obecnie żadnych funduszków, ani też niema nadziei kiedykolwiek później takowe uzyskać, gdyż jak powszechnie wiadomo, w ogóle mieszkańcy wiosek podtatrzańskich stanowią raczej wielką kolonię wyrobników, niewyżywiających się produktami własnej roli o skalistej i zimnej glebie, ale szukających skromnej sustentacyi w uczeiwym dziennym zarobku, w całym państwie Austryackiem, a nawet za granicą, szczególnie podczas żniwa z kosą lub sierpem w rękach, przymusowe więc i natychmiastowe uiszczenie od razu całej kwoty mogłoby spowodować zachwianie i tak nędznej egzystencyi małej górskiej gminy, równającej się prawie klęsce elementarnej, które to wypadki zazwyczaj uwzględnia Wysoki Sejm udzielaniem doraźnej pomocy; ostatecznie także z uwagi tej, że gm. Ciche bez własnego zawiazenia nadspodziewanie popadła w krytyczne położenie płacenia bezzwłocznie jak dla biednej górskiej gminy ogromnej sumy, za zupełnie obcego człowieka, który nigdy nie był w gminie ani też w najmniejszej części nie przyczynił się do ponoszenia ciężarów tejże, a wyniku złego jedynie szukać należy w obecnie obowiązującej wielce uciążliwej ustawie o przynależności sięgającej jak w wypadku niniejszem aż do trzeciego pokolenia, bo z głowy babki aż do w obczyźnie urodzonego wnuka, nieuwzględniającej także kilkudziesięcioletnie wywędrowanie ojca z miejsca urodzenia — wnosi przeto :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Należytość za utrzymanie Józefa Dragosza w domu ubogich, przez gminę Ciche w pow. Nowotarskim w kwocie 252 złr. w. a. do rąk Magistratu w Peszcie uiścić się mającą, przyjmuje się w drodze łaski na fundusz krajowy.

Lwów, dnia 30. Września 1888.

Lenartowicz, w. r.
Zastępca przewodniczącego.

Sprawozdawca:
Feliks Pławicki, w. r.